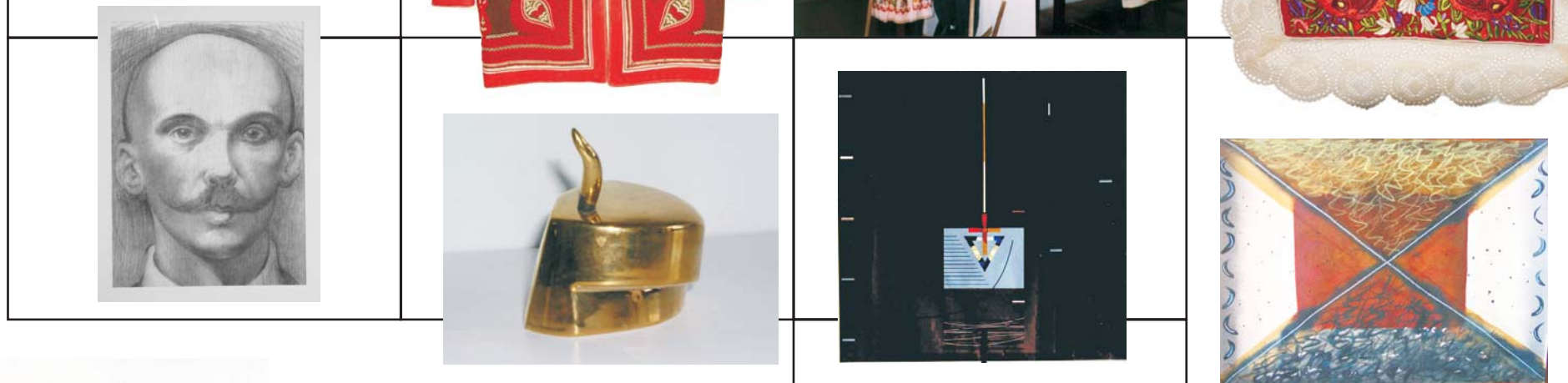
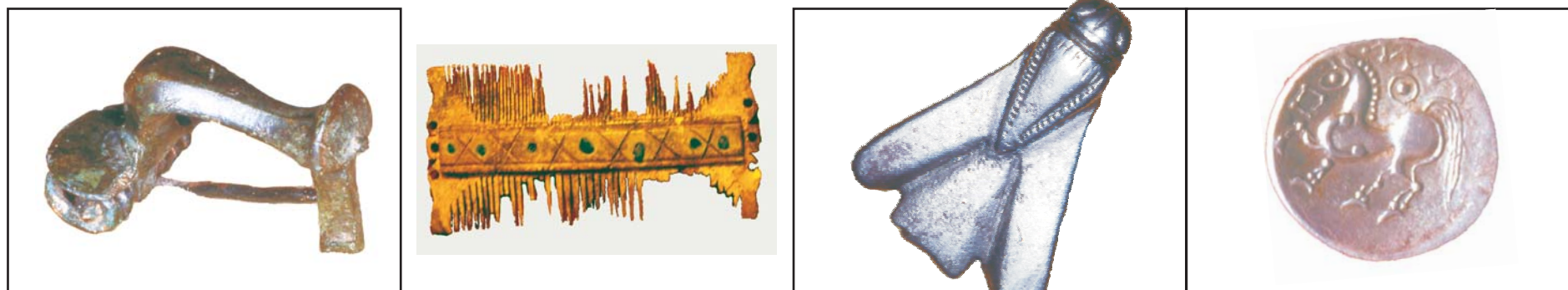

Muzej Prigorja

30 godina

1 9 7 7. - 2 0 0 7.

Sesvete - Zagreb

MUZEJ PRIGORJA

SESVETE - ZAGREB

"Muzej ima smisla samo ako je pionir"
Alexander Dorner (1947.)

Tridesetak godina nakon što je pisac pozvao skupinu prijatelja, studenata arheologije, s kojima je u istočnom Prigorju 1975. i 1976. godine otkrio nekoliko arheoloških nalazišta koji će dvije godine poslije biti početna jezgra kojom se pristupilo osnivanju Sesevetskog muzeja, prisjetio sam se pročitanog članka u kojem je raspravljano o najvažnijim institucijama neposredne budućnosti u kojima će biti pohranjeno 90% svih informacija čovječanstva. Autor je naveo četiri takve institucije: arhivi, knjižnice, masmediji i, svakako, muzeji. Jesam li kroz te riječi podsvjesno tražio „opravdanje“ za svoj posao, a trebalo mi je ne jedanput, ili su to bile „divne“ riječi o narodima, civilizaciji, Europi, možda puno radoznalosti, ali i samog teškog traganja za nečim - što će doći,

Zgrada Muzeja Prigorja

uvijek se sjetim misli de Rougemonta (1953./87.): „Sada vidimo zašto su Europa i Amerika postale Muzejom svijeta. Njihove zbirke, knjižnice, mikrofilmovi, sporo ponovno složeni, osvjetljavaju i registriraju pamćenje čovječanstva. I sva ta iskopavanja što ih one izvode na svim stranama svijeta podsjećaju nas na ustrajan napor jednog golemog bića koje se pokušava prisjetiti svojega postojanja. To nije bijeg od sadašnjosti, nego njezino dovođenje u pitanje, a ovo je junaštvo mladenačko. Isto je to kretanje duha što nas vodi iskopavanju pustinja ili džungle na Yucatanu, izgradnji teleskopa u Palomaru i otkriću ponašanja

Počeci istraživanja, rimska villa - therme: Donja Glavnica, 1976.

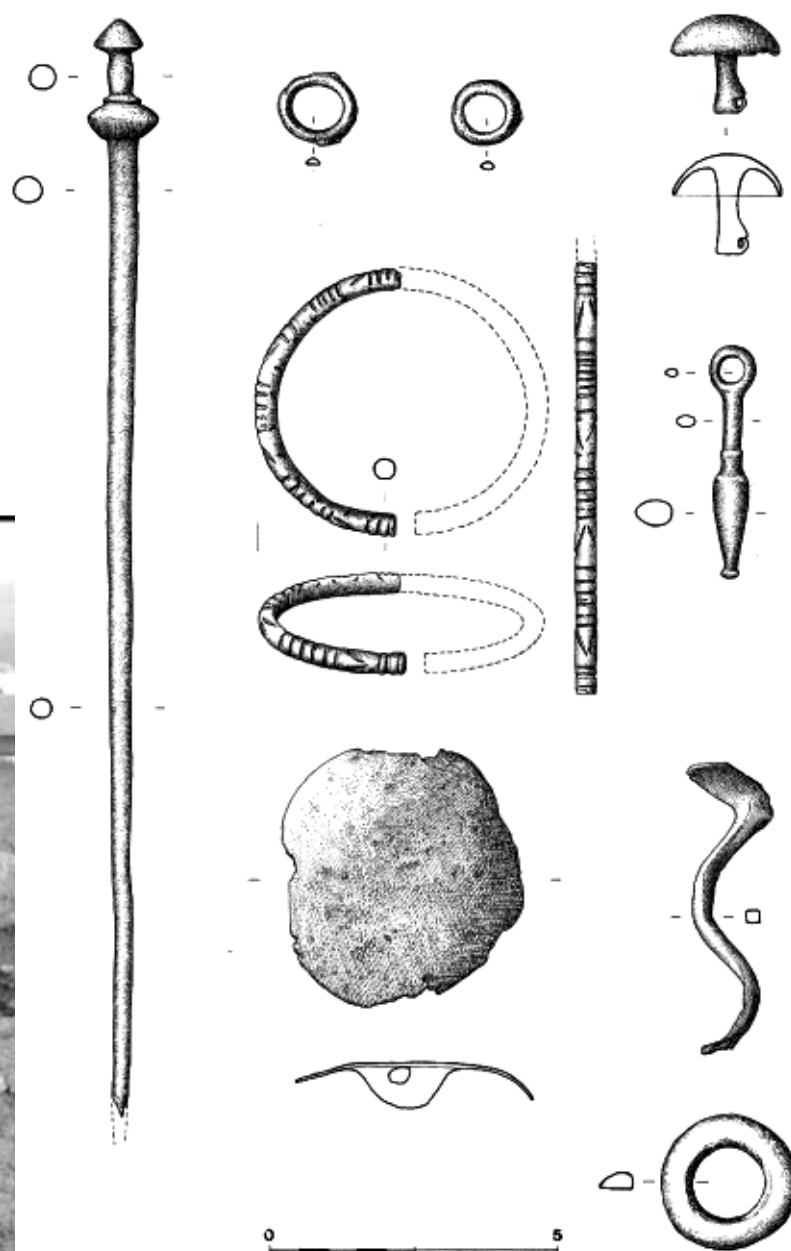

mezona u atomskoj jezgri. Jedan te isti nemir istraživačke spoznaje aktualizira ove zbiljnosti. I neovisno od toga primjenjuje li se taj nemir na prošlost, kozmos ili atom, mi to uvijek osjećamo kao napredak.“ To bi bila svrha ovoga posla u „sadašnjoj“ budućnosti. Sve navedeno sadržava ova muzejska kuća u svojoj obljetnici, i mnogo toga upravo „modernog“, aktualne „trendove“, ili ono što se tek zamišlja, a na počecima još nije bilo zamislivo. Tu „buduću“ budućnost ostavimo za kraj, zato pogledajmo što je bilo. Ono što su prijatelji na početku priče otkrili volonterski rekognoscirajući prigorski dio tadašnje sesevetske općine, rezultiralo je elaboratom predanim potkraj 1975. I.V.-u Skupštine pod naslovom „Valorizacija arheoloških lokaliteta općine Sesevete“. Pokazavši od početka zanimanje za arheološku problematiku kao i njezino moguće i predloženo ekonomsko vrednovanje (izvor mineralne vode u Donjoj Glavnici pokraj rimskih lječilišnih kupki), Skupština općine je 1976. podržala predložena istraživanja te proširivanje koncepcije osnivanjem Zavičajnog muzeja. Iste su godine u suradnji s Arheološkim muzejom u Zagrebu poduzeta prva službena arheološka istraživanja jednog lokaliteta u Sesevetskom prigorju, već spomenute rimske terme. Nastavak suradnje s Općinom sljedeće je godine rezultirao njezinom odlukom kojom je na sjednici 28. 7. 1977. Muzej osnovan, a s prikupljenom dokumentacijom i potrebnim suglasnostima 1978. registriran je u Okružnom privrednom sudu u Zagrebu kao samostalna institucija. No prošlo je mnogo vremena do stjecanja uvjeta za njegovu cjelovitu djelatnost. Trebalo je temeljito sanirati vrlo zapuštene i ruševne zgrade, kasnobaroknog spomenika kulture s kraja XVIII. stoljeća. Iseljenje, a zatim useljenje u cjelovito

obnovljenu zgradu početkom 1983. značilo je stvaranje pravih uvjeta za djelovanje. Usporedno s građevinskim, razvijao se institucijski stručni i znanstveni rad, sudjelovalo se na simpozijima, objavljivale su se rasprave, pripremale se prve izložbe. Posebno važna djelatnost u tom razdoblju bilo je prikupljanje materijalne građe osnove muzejskog fundusa. Zasnivanjem triju zbirki: arheološke, povijesne i etnografske, te povećanjem broja stalnih suradnika najvažnije muzejske djelatnosti bile su i osobno pokrivene. Kasnijom konzervatorskom, likovnom i tehničkom djelatnošću zaokružena je prva razina standarda Muzeja kao institucije koja skuplja, čuva, istražuje, stručno i znanstveno tumači te izlaže materijalnu i duhovnu kulturu hrvatskog Prigorja. Druga razina standardizacije ostvarena je u posljednjem desetljeću kada je djelatnost proširena domicilnom sobom 144. sesevetske brigade, zatim pedagoškom i dokumentarističkom djelatnošću. Djelujući na istočnoj strani Zagreba, prostoru danas njegove najveće gospodarske i građevinske ekspanzije, Muzej je u njegovu prostornom planiranju dao znatan doprinos. Kreiranja GUP-ova i PUP-ova nisu prošla bez sudjelovanja i suradnje Muzeja i njegovih stručnjaka. To je značilo svaki prikupljeni predmet iz Prigorja terenski smjestiti, izraditi arheološke, povijesne i etnografske registre lokaliteta (izrađeni su, zasad jedini na području Zagrebu) i, sudjelujući u donošenju općih ili provedbenih urbanističkih i prostornih planova, zaštititi ih. U tom je smislu ostvarena izvrsna suradnja s institucijama grada Zagreba, Gradskim zavodom za zaštitu i obnovu spomenika kulture i Urbanističkim odjelom poglavarstva. Rezultat s

kojim smo posebno zadovoljni bila je izrada Generalnog urbanističkog plana Seseveta 1993. On je Muzeju omogućio puno bolju institucionalnu zaštitu lokaliteta i objekata nacionalne baštine na tim prostorima, jer na nju i zakonske obveze unaprijed obvezuju moguće investitore. U međuvremenu taj je GUP zastario i u završnom je postupku promjene. Nadamo se da će novi PLAN biti što skorije donesen, jer o njemu ovisi izvedba Muzejskog trga s novom muzejskom zgradom. Uz svakodnevnu stručnu aktivnost u okviru redovitih djelatnosti razvijani su posebni programi koji su u određenim segmentima dosegli međunarodnu razinu. Jedan od takvih projekata predstavlja sustavna akcija na evidentiranju, obradi i zaštiti tradicijskog graditeljstva, osobito onog drvenog. Prema procjenama stručnjaka to je možda najugroženiji dio nacionalne baštine u cijeloj Hrvatskoj. Muzej Prigorja je u razdoblju od 1980. istražio i obradio više od 4/5 bivše općine Sesevete, sada XVI. zagrebačke četvrti, s više od 2000 čvrstih, uglavnom drvenih objekata, kuća i gospodarskih zgrada, uz fotodokumentaciju od oko 6000 negativa i pozitiva te dokumentarnu i arhitektonsku dokumentaciju. Rezultati tih istraživanja izlagani su na više međunarodnih skupova u Njemačkoj, Austriji, Mađarskoj i Sloveniji. Suradnja muzejske povijesne zbirke i Vugrovečkog dekanata ostvarena je izložbom „Povijesne crkve i kapele u

Nalazi s Kuzelina

Sesvetskom prigorju". Izloženi su različiti povijesni dokumenti od najstarijih do naših dana o crkvi u Hrvata na sesvetskom području, te je izdan katalog toj tematici. Od drugih važnijih povijesnih izložbi i tekstova tekst je uz izložbu „Sesvete i Prigorje u pisanim povijesnim izvorima, a također i izložba izvorne građe „Hrvatski Sokol Sesvete“ (2005.). Prateći suvremena zbivanja od trenutka osamostaljenja Republike Hrvatske kao posebna podzbirka zasnovana je „Soba 144. sesvetske brigade“ (1994.) Domovinskog rata, koja prikuplja dokumentaciju vezanu uz to doba. Nekoliko većih izložbi, ili pratećih događanja poput izložbe natječajnih radova za spomenik Domovinskom ratu u Sesvetama koju je vidjelo više od 3500 posjetitelja, te publiciranu monografiju o brigadi, važniji su događaji vezani uz tu najmlađu muzejsku zbirku.

Likovna djelatnost i zbirka, „Galerija kurija“ Muzeja Prigorja ostvarila je, zajedno s arheološkom zbirkom, projekt „Starohrvatski reljefi“, uz sudjelovanje s odljevima starohrvatskih pletera Gliptoteke Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Publiciran je dvojezični hrvatsko-njemački katalog s posebnom, prvi put izrađenom kartom rasprostiranja tih spomenika, velikog hrvatskog doprinosa kulturnoj i umjetničkoj povijesti Europe. Izložba je nakon Sesveta prenesena u Hrvatsko vojno učilište u Zagrebu pod proširenim naslovom i s obnovljenom građom: „Starohrvatski reljefi - baština u znakovlju“. Obilježavajući dvadesetu obljetnicu manifestacije regionalnog značaja „Sesvetski likovni umjetnici i gosti“, koja se od prve godine održava u Muzeju Prigorja, Likovna zbirka postavila je 20. izložbu i posebno oblikovan tekst i katalog posvećen povijesti tih događanja. U prošlim je godinama održan i niz zapaženih likovnih izložbi popraćen standardiziranim katalogom, plakatom i pozivnicom.

Djelatnost na čuvanju zajedničke nacionalne baštine s Crkvom te Konzervatorskim zavodom ostvarena je preuzimanjem ugrožene pokretne baštine, drvenih baroknih kipova svetaca kašinske župe Sv. Petra i Pavla u konzervatorsku djelatnost Muzeja. U toj su župi izvršeni opsežniji zaštitni radovi na knjižnom fondusu u suradnji s Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom. Važne djelatnosti bile su na očuvanju starih prigorskih zanata i drugih oblika očuvanja nematerijalne baštine, te program zaštite i konzervacije povijesnih prigorskih raspela u prostoru, kućnih oltara, tradicijskog tekstila itd.

Za najstariju prošlost Zagreba važna su arheološka istraživanja koja su sustavno provedena od 1976. g. Uz otkrivena nalazišta od eneolita, brončanog i željeznog doba te rane i kasne antike i seobe naroda, osobito su značajni nalazi na višeslojnom arheološkom lokalitetu Kuzelin iznad Donje Glavnice, sjeverno od Sesveta. Na njemu su uz, uz spomenuta razdoblja, nađeni i keltsko-latenski artefakti mlađeg željeznog doba, do nedavnih nalaza iz Gornjeg grada jedini na području Zagreba: fibule, srebrni novci, privjesci, luksuzna grafitna i smeđe polirana keramika, kao i ostaci utvrde na toj uzvisini od 511 m. No najvažniji nalazi dolaze iz doba kasne antike i velike seobe naroda od IV. do VI. st. i za sada su jedini otkriveni na području Grada.

U obnovljenu ranocarsku utvrdu s novim kamenim fortifikacijama sklanjaju se posljednji Rimljani na tlu Zagreba; kasnije će u nju doći i vojna posada koja štiti taj najkraći strateški prijelaz između sjevernog Podunavlja i Jadrana. Ti rezultati izlagani su na međunarodnim skupovima u Regensburgu, Ajdovšćini, Lendavi, kongresu u Splitu i drugima te na većim izložbama u Muzeju i izvan njega (Arheološki muzej u Zagrebu, 1987.; Muzej grada: „Zagreb prije Zagreba“, 1994.).

Nastavljajući s programskim proširivanjem svoje djelatnosti te višom stručnom standardizacijom poslova u Muzeju danas djeluju pedagoška i dokumentaristička djelatnost te tehnička iz ranijeg razdoblja. Neki od važnijih pedagoških programa bilo je uključivanje najprije u zagrebački, a zatim i

144. sesvetska brigada

Muzeju Prigorja predstoji dovršenje stalne postave kojoj su građevni radovi i dio enterijera već gotovi. U njemu je bila postavljena izložba „Prijedlog stalne postave - Slike iz kulturne prošlosti Sesvetskog prigorja“ izložaka iz svih muzejskih zbirki. Zasad, taj dio muzejskog posla još čeka svoje dovršenje (autor projekta stalne postave arhit. Ž. Kovačić, uz pozitivno mišljenje Hrvatskog muzejskog vijeća).

Crno bijele fotografije: Sesvetsko Prigorje, tradicijsko graditeljstvo

„Hrvatski Sokol“, Sesvete, 1920-ih godina

Kuzelin, rimski kastrum: unutrašnja strana obrambenog zida

proširen zajednički državni projekt pedagoga za Međunarodni dan muzeja, svake godine s drugim tematskim blokom. Manifestacije su redovito rezultirale prigodnom izložbom i katalogom. Stručna služba, tajništvo i računovodstvo, te pomoćna djelatnost formirani sredinom osamdesetih godina do danas su ostali u istom rasporedu.

U neposrednoj budućnosti planira se izgradnja Muzejskog trga i nove muzejske zgrade, što je javnosti predstavljeno izložbom 2002.; pod pokroviteljstvom Gradskog poglavarstva Grada Zagreba. Za projekt je zatvorena financijska konstrukcija.

V.S.

ARHEOLOŠKA ZBIRKA

dr. sc. **Vladimir Sokol**, muzejski savjetnik

Povijest Muzeja Prigorja počinje otkrićem jednog, kasnije se pokazalo, vrlo značajnog arheološkog nalazišta na brijegu Kuzelin iznad Donje Glavnice sjeverno od Sesveta. To otkriće potaknulo je već 1975. dalje arheološke terenske obilaskе područja budućeg Zagreba. Tijekom 1976. otkriveno je nekoliko villa rustica, pa se potkraj iste godine nakon osnivanja Inicijativnog odbora za osnivanje muzeja, rješenjem Republičkog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu prišlo i prvim arheološkim iskopavanjem jedne od njih, u Donjoj Glavnici. Nakon dovršetka istraživanja početkom osamdesetih godina, u kojima je otkriven termalni kompleks s tri bazena, longitudinalnim prostorijama i ložištem, započeta su nova u susjednom Moravču. Tu su na dva lokaliteta otkriveni ostaci također dvaju antičkih zdanja: u Draščici, s apsidalnim objektom na zapadu, a na razini zdravice jedan kasnobrončanodobni sloj „kulture žarnih polja“ te u Rošnici, dio zgrade s usporednim zidovima gospodarskog zdanja i ispod zidova srednjobrončanodobnim kamenim humkom tzv. kulture grobnih humaka. Manja sondiranja tada su poduzeta u Vurnovcu i Markovu Polju, također s tragovima antičkih građevina. Osim arhitekture, vršena su istraživanja nekropola, tako su izvedena iskopavanja na ranocarskim paljevinskim grobljima u zemljanim tumulima u Dumovcu i Đurđekovcu. Neki od grobova bili su smješteni u zidanim grobnicama i jedan u manjem zaštitnom iskopavanju ranocarske nekropole u selu Glavnica 1988. Uz trasiranje rimskih komunikacija in situ, prvih na području Sesveta i Zagreba nakon Klemencove knjige „Blatt Zagreb“ (1938.), odredili su se temeljni pravci sjever-jug, jug-jugoistok i zapad istok. Tomu je bitno pridonio stariji nalaz rimskoga miljokaza u predgrađu Sesveta, Jelkovcu, 1936., ali i hodološko utvrđivanje sačuvane trase ceste na prostoru između Sesveta i Đurđekovca i

Rimska božica Fortuna, konac III. stoljeća

od Novog Dumovca do Sesevskog Kraljevca te kraj Belovara prema Varaždinu. U prvoj polovici osamdesetih godina intenziviraju se istraživanja višeslojnog lokaliteta na brijegu Kuzelin (511,01 mm.) iznad Donje Glavnice, koja bez prekida traju sve do danas. Na tom visu pronađene su gotovo sve kulture od eneolita/bakrenog doba, preko brončane kulture žarnih polja, mlađeg željeznog, ranog, srednjeg i kasnog keltsko-latenskog doba, srednjeg i kasnocarskog rimskog vremena, do

Arheološka ekipa s Kuzelina, 2004. g.

seobe naroda Gota, Huna i dr. Posljednjih godina kabinetska i terenska istraživanja pokazala su, da se u ljeto 388. godine oko antičke tvrđave Kuzelin u istočnom Zagrebu odigrala velika bitka između Magna Maksima zapadnog rimskog cara u povlačenju prema Ptuju (gdje je bio poražen i poginuo) i Teodozija istočnog cara, u napredovanju iz Siska (gdje je ostvario prvu pobjedu). Spomenuta dugogodišnja arheološka istraživanja otkrila su ostatke tih velikih borbi: svinute i rabljene strjelice, polomljena koplja i sulice, tragovi izbačenog tekućeg olova na velikim površinama, nekoliko većih skupina novca iz tog doba itd. Česti kasni jesenski radovi pokazali su da se u podnožju te davne utvrde nalaze ostaci dugih zemljano-drvenih fortifikacija u obliku rovova s obrambenim valumom i palisadom, koji se mogu vezati uz ta velika gibanja i sukobe dviju vojski. Sve to ukazuje da su se potkraj IV. stoljeća, u sumrak Rimskog Carstva, na području grada Zagreba odigrali važni vojno-politički događaji koje su otkrila arheološka istraživanja, a povijest ih nije zabilježila.

Početak ranoga srednjeg vijeka Kuzelin osvajaju Avari (nalaz ranoavarske strjelice) i nakon njih dolaze Hrvati, koji na njemu zasnivaju pretkršćansko svetište. Kasni srednji vijek otkriven je na nekoliko u povijesnim dokumentima spominjanih kaštela koji se održavaju sve do provala Turaka, tako u selu Planini, Blaguši, Glavnici-Moravču, Vugrovcu, Sesevskom Kraljevcu. Druga okrivena antička, ili srednjovjekovnih nalazišta obrađena su u Registru arheoloških nalaza i nalazišta SZH-e, zajedničkom izdanju muzeja sjeverozapadne Hrvatske. Osim neposrednih terenskih istraživanja, u prošlih je tridesetak godina arheološka zbirka prikazala svoje rezultate putem izložbi, stručnih i znanstvenih domaćih i međunarodnih skupova, javnih medija i glasila, kao i izvedbenim projektima stalne postave, ili elaboratima „Muzeji manjih regija“ (1990.), „Hrvati i Karolinzi“ (1992./93., 1995.). Uz opće

Rimska velikodostojnica s Kuzelina, IV. s.

izložbe („Prijedlog stalne postave“) održane su i druge, ali sa specijaliziranim temama, uz prateće kataloge: „40 godina arheoloških istraživanja sjeverozapadne Hrvatske“ (1986.; u suradnji muzeja SZH-e), „Iz arheološke i starije prošlosti Zagreba Sesevskog prigorja“ (s gostovanjem u Zelini, Bjelovaru i Koprivnici), „Kelti na području Zagreba Sesevskog prigorja“ (1988.), „Rimske rane nekropole u Sesevskom prigorju“ (1989.), dio materijala za izložbu „Od nepobjedivog sunca do sunca pravde“ (1994.), u suradnji s Gliptotekom HAZU „Starohrvatski reljefi“ i u Vojnom učilištu „Petar Zrinski“ „Starohrvatski reljefi - baština u znakovlju“ (1994.), „velik dio izložbe u povodu 900. obljetnice prvog spomena Zagreba „Uz početke stvaranja Zagreba“ (1994.), zatim „Rimski metal s Kuzelina“ (1998.), „Muzejski trg novo središte Sesveta“ (2002.), „Kelti, Rimljani ... i hrvatski monoksil“ (2006.). Djelatnost arheološke zbirke također se odvijala znanstvenom suradnjom s Hrvatskom akademijom znanosti i umjetnosti na projektu Hrvatska i Europa I. i II. (članstvo u redakciji prve knjige), zatim Slovenskom akademijom znanosti in umjetnosti (Arheološki institut ZRC) i Bavarskom akademijom znanosti na arheološkim projektima, brojnim muzejima u Hrvatskoj i susjednim zemljama (izložbe, simpoziji, razmjene, stručni časopisi, obilasci terena, istraživanja itd.). Osim stručnih kataloga s raspravama, većeg broja znanstvenih radova o Zagrebu i Prigorju te različitim arheološkim temama, objavljene su i dvije knjige, od kojih je „Hrvatska srednjovjekovna arheološka baština od Jadrana do Save“ dobila godišnju nagradu Hrvatskog arheološkog društva „Josip Brunšmid“ za 2007. godinu.

Na stručnim i znanstvenim skupovima referirano je dvadesetak puta, a ostvarene su brojne suradnje s hrvatskim i inozemnim institucijama te obostrane posjete i razmjene literature. Kako su građevinski radovi na Dvorani stalne postave već dulje vrijeme dovršeni, uz stalnu neizvjesnost konačnih rokova, nadamo se ipak njezinom skorom završetku i time dostojnom smještaju velikog arheološkog fundusa zbirke, možda najvećeg s područja današnjeg grada Zagreba.

Rimski prsten, IV. s.

Rimska rala iz Moravča, IV. s.

POVIJESNA ZBIRKA

prof. **Mladen Nađu**, muzejski savjetnik

Tijekom stoljeća izdavane su od kraljeva i biskupa povelje, darovnice, potvrde, ugovori koji su neprocjenjivi izvori za praćenje gospodarskog i kulturnog života pučanstva na ovome dijelu Hrvatske. Povijesni odjel Muzeja Prigorja 1980-ih je započeo s intenzivnim radom na skupljanju, inventiranju i obradi građe iz povijesti Sesevskog prigorja. Originalni dokumenti, koji se tiču najstarije građe o Sesevskom prigorju nalaze se u Državnom arhivu, Arhivu grada Zagreba, Kaptolskom i Nadbiskupskom arhivu. U povijesnoj zbirci obrađeno je 420 dokumenata (originali) raznolike provenijencije, dok je oko 300 fotokopija iz ondašnjeg Muzeja revolucije, uglavnom o Velikoj župi Prigorje (1941. - 1945.). Dva vrlo značajna pisana povijesna izvora kraljevska grbovnica iz 1578., zagrebačkog kanonika S. Filipovića iz Jelkovca i 1526., braće Vajvodić iz Adamovca koje su u privatnom vlasništvu Muzej je pohranio na CD. Dvije originalne gornice zagrebačkog kaptola iz 1795. i 1805. su u vlasništvu Muzeja Prigorja. Posebno vrijedan povijesni predmet je arhiva Sesevskog "Sokola" (1924. - 1929.), zatim povelja kojom Ivan Grandža (stariji) postaje začasni građanin Križevaca (rodom iz sela Šašinovec). Nabavljena je kopija zemljovida iz 1560. - 1564. godine (autor Agnieli) na kojem je ucrtana crkva Svih Svetih iz Seseveta. Izrađena je i kopija nadgrobne ploče Gaspara Grandže, zagrebačkog kanonika, koji je poginuo u u obrani grada Siska (također podrijetlom iz Sašinovca). Nadgrobna ploča

Cerje, ulaz u župni dvor

zagrebačkog kanonika Blaža iz Moravča (Blasius de Morocha), koji je rodom iz sela Glavnica, nalazi se u Muzeju grada Zagreba. On je završio studij kanonskog prava u Rimu i autor je triju rukopisa kanonskog prava pohranjenih danas u Metropolitani.

Poseban vid djelatnosti povijesne zbirke u zadnjih deset godina bila je izložbena djelatnost. Postavljen je niz tematskih izložbi na kojima je prikazan društveni, gospodarski, kulturni, sportski život u Sesevskom prigorju. Godine 1992. postavljena je izložba "Obrisi jednog vremena" kojom su prikazane „crte iz povijesti Sesevskog prigorja od XIII. XVII. stoljeća“. U 1994. godini postavili smo izložbu „Povijesne crkve i kapele u Sesevskom Prigorju“ u suradnji s Vugrovečkim dekanatom. Godine 1995. Muzej Prigorja u Pregradi je postavio izložbu pod nazivom „Sedam stoljeća Seseveta“. Prvo spominjanje školstva u Sesevskom Prigorju nalazimo u kanonskim vizitacijama vugrovečke crkve sv. Mihalja 1669. godine, stoga je 1996. postavljena izložba „Povijest školstva u Sesevskom

prigorju“. Gospodarski život u Sesevskom Prigorju prikazan je izložbom „Povijest gospodarstva u Sesevskom Prigorju“. Godine 2002. izložba "Život uz Savu" pokušala je dati svoj obol povijesti sela i naselja uz Savu od Ivanje Reke do Preseke. Proučavajući pisane povijesne izvore o selima i naseljima u Sesevskom prigorju obrađena je povijest svih tih naselja i sela, te postavljena izložba (1997. godine) pod naslovom „Sesevete i Prigorje u pisanim povijesnim izvorima“. Muzej Prigorja posjeduje arhivu Hrvatskog Sokola Sesevete (1924. - 1928.) i zbog toga je 2005. godine postavio izložbu pod naslovom "Hrvatski Sokol Sesevete". Povijesna zbirka muzeja je 2006. godine postavila izložbu "Sablje na tlu Hrvatske od VI. do XX. stoljeća" - njezina je namjera bila da tom izložbom prikaže razvoj sablje na hrvatskom povijesnom prostoru posluživši se pritom predmetima privatne zbirke povijesnog oružja i militarija. Uz izložbenu djelatnost kao značajan vid povijesnog odjela moramo navesti publicističku djelatnost. Uz svaku izložbu tiskan je katalog navest ćemo samo primjer: za izložbu Povijesne crkve i kapele u Sesevskom prigorju tiskano je 3500 kataloga. Muzej Prigorja je član Muzejskog

Nadgrobna ploča zagrebačkog kanonika Blaža iz Moravča (1460. - 1495. God.)

Gornica za Martina Herjavića (izdao zagrebački Kaptol 1795. god.) za vinograd u Đelekovcu

društva SZH, u Vjesniku MD SZH objavljeno je niz stručnih članaka o povijesti Sesevskog Prigorja, isto tako i nekoliko stručnih članaka u časopisu HFD "Radovi". Javnosti je svoju djelatnost prezentirao putem medija i glasila (HTV, Radio Sljeme, Radio Martin itd.). Kada bude dovršen stalni postav Muzeja Prigorja, svi najvažniji eksponati iz fundusa Muzeja dobit će dostojan i reprezentativan prostor za predstavljanje povijesti Sesevskog Prigorja.

Grbovnica obitelji Filipović iz Jelkovca (1578.)

Domobranska otpusnica Franje Meglaja (1887.)

Zagrebački Kaptol izvješćuje građane zagrebačkog Gradeca o uvođenju u posjed Margaretu iz Gornje Glavnice (1400.)

